

РЕШЕНИЕ

№ 5608

гр. София, 19.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **3036** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268,във вр. чл. 267, ал.2,т.5 от ДОПК. Образувано е по жалба, предявена от В. К. Д. от [населено място] срещу Решение № ПИ-101/28.02.2020г. на директора на ТД на НАП-С.,съгласно уточняваща молба на жалбоподателката вх. № 14544/01.06.2020г. В съдебно заседание жалбоподателката редовно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директор на ТД на НАП-С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображенията изложени в оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура-редовно призована, не изпраща представител.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложения в административната преписка трудов договор № 083/23.12. 2019г. се установява, че жалбоподателката е сключила трудов договор с фирма [фирма],[ЕИК], на длъжност ”салонен управител”,с място на изпълнение на работата ресторант ”Б.” [населено място].Съгласно дл.характеристика част от трудовите задължения на работника се изразяват „да гарантира ежедневното спазване на финансовата дисциплина в заведението-своевременно маркиране на издадената продукция, издаване на междинни и крайни бонове на клиента, фактури за услуги и

други”.

Със съобщение за доброволно изпълнение на основание чл.221 от ДОПК дружество [фирма] е поканено в 7-дневен срок от съобщението да плати доброволно изискуеми парично задължение към ТД на НАП-С. в размер на 65422,10лева по изпълнително дело №[ЕИК] по описа на ТД на НАП. Съобщението е получено от К. Е. на 24.01.2020г., видно от приложената към административната преписка разписка.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки(ПНОМ) № 53-00-104/16.01.2020г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С. на [фирма],[ЕИК] е наложен заповор на парични средства в каси, находящи се в търговските обекти на дружеството, в т.ч. и на обект: ресторант ”Б.” в [населено място], ул.Ц. А.” № 6, с регистрирано в обекта фискално устройство (ФУ) ZK133772. ПНОМ е получено от дружество [фирма] на 24.01.2020г., видно от саморъчното отбелязване върху разписката от 24.01.2020г.

Със заповорно съобщение № 53-00-104#7/16.01.2020г.на основание чл. 204 и чл.232, ал.2 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП е наложен заповор на [фирма], ЕИК[ЕИК], на парични средства на задълженото лице в каса, находящ се в ресторант ”Б.” в [населено място], [улица] регистрирано в обекта ФУ ZK133772 до достигане размера на установеното и изискуемо публично вземане - 66 043.95лева. Със същото заповорно съобщение е разпоредено на основание чл. 232, ал.5 от ДОПК постъпващите ежедневно парични средства от предоставените от лицето стоки и услуги в посочения търговски обект, включително от доставките на адреси, да бъдат превеждани от В. К. Д./посочена като материално отговорно лице/ по банковата сметка за принудително събиране на публични вземания в ТБ [фирма] или по заповорирана от публични изпълнител банкова сметка на дружеството. Посочено е, че преводът на паричните средства постъпили в касите на длъжника съгласно дневните отчети от ФУ следва да се извърши от МОЛ до края на работния ден, следващ деня на направения отчет, както и че на основание чл.211, ал.1 от ДОПК който изплати на длъжника вземания въпреки наложения по съответния ред заповор, отговаря солидарно с него за изплатеното до размера на задължението с лихвата след плащането.Заповорното съобщение е връчено на лично жалбоподателката В. К. Д. на 16.01.2020г.

С разпореждане за изпълнение на основание чл.211 от ДОПК изх. № 53-00-104#16/ от 04.02.2020г., издадено от С. И.-главен публичен изпълнител при ТД на НАП е констатирано, че за периода от 17.01.2020г. до 04.02.2020г. съгласно ФУ № ZK133772 в търговски обект ресторант ”Б.”, находящ се в [населено място], [улица] има отчетен оборот 5 958,16лв. В протокол изх.№ 0189136/21.01.2020г. е документирано, че на 21.01.2020г. И. А. К. на длъжност барман в ресторант ”Б.”, находящ се в [населено място], [улица] внесла доброволно сумата 150.00лв.по сметката на принудително изпълнение в присъствие на органа на приходната агенция. Констатирано е, че няма постъпили други суми по сметка на ТД на НАП за погасяване на публично задължение, съгласно заповорно съобщение № 53-00-104#7/16.01.2020г., получено от В. К. Д., в нарушение на чл.206, ал.2 от ДОПК.

Въз основа на горното и на основание чл. 211,ал.3, във вр.чл.206,ал.2 и чл.211,ал.1 от ДОПК по отношение на В. К. Д.,ЕГН [ЕГН] е определено дължимата сума за внасяне в размер на 5808.16 лева от 17.01.2020г. до 04.02.2020г. по наложения заповор със заповорно съобщение № 53-00-104#7/16.01.2020г. да бъде възстановена по банковата сметка на ТД на НАП в О. в срок до края на работния ден, следващ получаването на

разпореждането за изпълнение. Разпореждането за изпълнение е връчено на жалбоподателката на 05.02.2020г. Разпореждането е обжалвано в срок по административен ред пред директора на ТД на НАП, който с Решение № ПИ-101/28.02.2020г. е отхвърлил жалбата като неоснователна, като е изложил подробни съображения в тази насока.

При така установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт, при което е процесуално допустима. Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал.1-3 от АПК, във вр. §2 от ДР на ДОПК, съдът осъществява контрол за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146, ал.1-5 от АПК.

При осъществения контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП С. е издадено от компетентен орган, по място, материя и степен. Произнасянето с оспореното решение е осъществено в съответствие с разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ДОПК, съгласно която действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице чрез публичния изпълнител пред директора на компетентната ТД на НАП, която в случая е ТД на НАП-С.. Следователно, оспореното решение е издадено от компетентен орган и не е налице отменителното основание по смисъла а чл. 146, т.1 от АПК, вр. §2 от ДР на ДОПК.

Оспореното решение е издадено в съответствие с изискването за форма на административния акт по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, във вр. §2 от ДР на ДОПК, като е издадено в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, в това число фактически и правни основания-мотиви за издаването му, при което не са налице отменителните основания по чл. 146, т.2 от АПК.

Настоящият състав приема, че при издаване на оспореното решение, както и на Разпореждането за изпълнение по чл.211 от ДОПК са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по смисъла на чл. 146, т.3 от АПК, като същите се явяват и издадени в нарушение на материалния закон и е налице и отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК за отмяна на оспореното Решение № ПИ-101/28.02.2020г. на директора на ТД на НАП-С. и на Разпореждането за изпълнение по чл.211 от ДОПК, издадено на 04.02.2020г. от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

С оглед доказателствата, съдържащи се в административната преписка неправилно в посочените документи е прието, че жалбоподателката има качеството на МОЛ в дружество [фирма], за което безспорно е установено, че е длъжник по изпълнително дело №[ЕИК] по описа на ТД на НАП. Този извод не съответства на приобщените по делото писмени доказателства, в това число и приложената в административната преписка длъжността характеристика на жалбоподателката за заеманата от нея длъжност“салонен управител“ при длъжника [фирма].

Обстоятелството, че част от трудовите й задължения включват „да гарантира ежедневно спазване на финансовата дисциплина в заведението-своевременно маркиране на издадената продукция, издаване на междинни и крайни бонове на клиента, фактури за услуги и други“, не е равнозначно на понятието материално-отговорно лице, тъй като не са й вменени задължения да пази и отчита

събраните средства в касата. Като са приели обратното, а именно: качеството на МОЛ, на жалбоподателката, публичния изпълнител и решаващият орган са издали незаконосъобразни административни актове, с които са приели, че в качеството на МОЛ, същата се явява и трето задължено лице по смисъла на чл. 206, ал.2 от ДОПК. В този смисъл съдът приема възраженията на жалбоподателката за основателни. В хода на административното производство публичният изпълнител не е представил надлежни доказателства, които да обосновават качеството на МОЛ на жалбоподателката, при което наложения Запор на основание чл. 204, чл.232, ал.5 от ДОПК изх. № 53-00-104#7 от 16.01.2020г. съдържащ разпореждане на основание чл. 232,ал.5 от ДОПК, задължаващо жалбоподателката(МОЛ) да превежда ежедневно парични средства от предоставените на длъжника стоки и услуги в обект ресторант "Б.", [населено място], [улица] по банковата сметка за принудително събиране на публични вземания в ТБ [фирма] или по запорирана от публичния изпълнител банкова сметка на дружеството(непосочена) е незаконосъобразен.

Предвид на изложеното, по отношение на жалбоподателката в случая не са били налице предпоставките за налагане на запор на основание чл. 204 и чл. 232, ал.5 от ДОПК. Съгласно последната разпоредба „принудителното изпълнение върху национална и чужда валута се извършва чрез разпореждане на публичния изпълнител за изземването ѝ, за удовлетворяване на публичното вземане. В тази връзка запорното съобщение от 16.01.2020г., адресирано до [фирма], в частта му, с което на основание чл.232 ал.5 от ДОПК е разпоредено на жалбоподателката В. К. Д. като материално отговорно лице да превежда по сметката за принудително събиране на публични вземания в ТБ [фирма] или по запорирана от публичния изпълнител банкова сметка на дружеството(непосочена в запорното съобщение) постъпващите ежедневно парични средства от предоставените от [фирма] стоки и услуги в търговски обект, в това число и доставките на адреси е незаконосъобразно.Издаденото от публичния изпълнител въз основа на това запорно съобщение Разпореждане за изпълнение също се явява незаконосъобразно, като издадено в нарушение на материалния закон.

От изложеното следва извод за незаконосъобразност и на потвърждаващото го Решение № ПИ-101/28.02.2020г. на директора на ТД на НАП –С., като издадено в нарушение на чл.211, ал.3, вр. ал.1, вр. чл.232 ал.5 от ДОПК, поради което същото следва да се отмени и да се отмени разпореждането за изпълнение по чл.211 от ДОПК.

Водим от изложеното и на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК, във вр. чл. 172, ал.2, предл.2 от АПК, Съдът,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. К. Д.,ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.4, ап.3 Решение № ПИ-101/28.02.2020г. на директора на ТД на НАП-С., както и Разпореждане за изпълнение на основание чл.211 ДОПК с изх.№ 53-00-104#16/04.02.2020г. по изпълнително дело №[ЕИК]/2020г., издадено от С. И.-главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП-С..

Решението не подлежи на обжалване (чл. 268, ал. 2 от ДОПК).

На основание чл. 138, ал.3 от АПК, препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ :